

از مجموعه مقالات چین:

شناخت طرح کمربند و جاده چین

مؤسسه لوی برای سیاست بین‌الملل مارس ۲۰۱۷ اقدام به انتشار مقاله‌ای تحت عنوان «شناخت طرح کمربند و جاده چین» کرد. ۴۷ طرح کمربند و جاده چین، یکی از بلندپروازانه‌ترین سیاست‌های خارجی و اقتصادی شی جین‌پینگ به شمار می‌رود. هدف این طرح، استحکام سردمداری اقتصادی پکن از طریق یک برنامه گسترده ایجاد زیرساخت در سرتاسر مناطق همسایه چین است. ۴۷ بسیاری از تحلیلگران سیاست خارجی، این طرح را تا حد زیادی از دید ژئوپولیتیکی می‌نگرند، و آن را تلاش پکن به منظور کسب موقعیت اهرم سیاسی میان همسایگان منطقه‌ای می‌دانند. تردیدی نیست که چنین دیدگاهی در محاسبات چین لحاظ شده است. اما این تحلیل استدلال می‌کند که برخی از محرک‌های کلیدی این طرح، تا حد زیادی نتیجه نگرانی‌های مبرم اقتصادی چین است. ۴۷ یکی از اهداف مهم طرح کمربند و جاده، حل مشکل اختلاف طبقاتی عمیق منطقه‌ای در چین مدرن شدن اقتصاد این کشور است. پکن امیدوار است این برنامه فراملی ایجاد زیرساخت، باعث تحریک رشد مناطق دور افتاده و متروکه توسعه نیافته شود. این طرح، تمرکز زیادی بر مناطق داخلی کشور خواهد داشت. ۴۷ همچنین دولت چین قصد دارد از طرح کمربند و جاده به عنوان بستری به منظور حل مشکل مزمن ظرفیت مازاد کشور استفاده کند. این مسئله بیشتر در خصوص انتقال کارخانجات مازاد است تا صدور محصولات مازاد. یکی از ناشناخته‌ترین جنبه‌های طرح کمربند و جاده، اشتیاق پکن در استفاده از این طرح به منظور صدور استانداردهای تکنولوژیکی و مهندسی چین است که سیاستگذاران چینی آن را برای ارتقا صنعت کشور حیاتی می‌دانند. ۴۷

در مقدمه این مقاله آمده است:

در پایان سال ۲۰۱۳، شی جین‌پینگ رئیس‌جمهور چین، یکی از بلندپروازانه‌ترین طرح‌های سیاست خارجی و اقتصادی چین را اعلام کرد. او خواستار ایجاد یک کمربند اقتصادی در جاده ابریشم و یک جاده ابریشم دریایی مناسب قرن بیست و یکم که مجموعاً با عنوان یک کمربند یک جاده به آن اشاره و نیز با عنوان طرح کمربند و جاده شناخته می‌شود، بود. چشم‌اندازی، یک برنامه بلندپروازانه ایجاد زیرساخت به منظور اتصال مناطق مرزی کمتر توسعه یافته چین به کشورهای همسایه است. مسلماً این طرح، یکی از عظیم‌ترین برنامه‌های توسعه در عصر جدید به شمار می‌رود.

پکن قصد دارد مناطق توسعه نیافته و دور افتاده کشور را به طور زمینی از طریق آسیای مرکزی به اروپا متصل کند. این جاده با عنوان کمربند اقتصادی جاده ابریشم تعبیر می‌شود. دومین بخش از برنامه شی، ساخت یک جاده ابریشم دریایی مناسب قرن بیست و یکم به منظور اتصال آسیای جنوب شرقی به سرعت در حال توسعه، به استان‌های جنوبی چین توسط بنادر و جاده‌های ریلی است.

تمام سطوح دولت چین، از آژانس ملی برنامه‌ریزی اقتصادی تا دانشگاه‌های استانی، جهت ایفای نقش در طرح کمربند و جاده در تکاپو هستند. تقریباً هر یک از استان‌های چین برنامه خود برای مشارکت در طرح کمربند و جاده را جهت تکمیل نقشه ملی توسعه داده است. سیاست کلان دولت و بانک‌های تجاری، برنامه‌های تأمین مالی سخاوتمندانه‌ای جهت تحقق چشم‌انداز بلندپروازانه شی ارائه کرده‌اند.

شی، طرح کمربند و جاده را زمانی آغاز کرده است که سیاست خارجی چین قاطعانه‌تر شده است. این به این معنا بوده است که طرح کمربند و جاده اغلب به عنوان یک برنامه ژئوپولیتیک تفسیر می‌شود تا یک برنامه صرفاً اقتصادی. درحالی‌که این تفسیر تا حد زیادی صحت دارد، این تحلیل استدلال می‌کند که تمرکز بر جنبه‌های ژئوپولیتیک طرح کمربند و جاده، انگیزه‌های اصولاً مربوط به اقتصاد جغرافیایی آن را با ابهام روبرو می‌سازد، به خصوص ارتباط طرح با تغییرات سیاست داخلی چین در خصوص صنعت.

برای مطالعه و دریافت متن کامل این مقاله، روی لینک زیر کلیک کنید.